

Det er min Mening og jeg troer, at Mange ere enige med mig dert.

B. Christensen: Jeg reiser mig virkelig med en vis Utilboielighed til at tage til Orde, fordi jeg ogsaa erkjender det Betænkkelige, der kan være i at discutere en saadan Sag, men jeg havde rigtignok ventet en heel Deel Andet fra den ærede Krigsminister end det, han kom med, og jeg kan paa ingen Maade med den høitærværdige Taler fra Nykjøbing (Monrad) erkjende det Tilfredsstillende i hvad vi have hørt af Ministeren: Jeg er imidlertid saa gammel i det offentlige Liv, at jeg haaber, at jeg skal beherske mig og holde tilbage, hvad der maaskee i dette Dødelik ikke bør gives Udbrud, saa berettiget og saa grundet det end kunde være. Jeg vil derfor aldeles jevnt og ligefrem holde mig til den ærede Krigsministers Uttringer, idet jeg paa ny vil henlede Thingets Opmærksomhed paa enkelte af disse. Han har begyndt med at sige, at i Aarhundreder har Krumslutning været brugt, og at Ingen har klaget derover. Sandelig en mærkelig Uttring, der, hvis den var sand, ikke vilde gjøre de mange, som have levet under Forhold, hvori de burde og kunde have en Mening derom, Gre. Men jeg troer heller ikke, at den Uttring er sand; jeg troer, for blot at nævne et Exempel, at en af død Chef for en af død Konges Regiment baade i Orde og i Gjerning har erkjendt denne Straf netop for at maatte characteriseres saaledes, som den ærede Forespørger har gjort, men ganske affeet derfra, vil jeg spørge den ærede Krigsminister, om han dog ikke selv erkjender denne Straf for at være af den Beskaffenhed, at det maa beklages, naar man maa tye til den, og dersom man oftere maa tye til den, og dersom det er saa, vil jeg spørge om det da ikke laae nær at træffe saadanne Foranstaltninger, som, uden at staa Disciplinen eller andre Hensyn, kunne træffes, for at virke derhen, at den ikke lettelig blev anvendt, hvor den kunde undgaaes. Har jeg ret fattet den Opklæring, hvormed den ærede Krigsminister søgte at oplyse os, da var Krumslutning netop den sidste af den nævnte Række af Straffe, og altsaa rimeligviis den, der af selve Lovgiverne er betragtet som den haardeste. Men er det

da ikke paafaldende, at en Straf af en saa betænkkelig Natur bliver anvendt, hvor der er saa mange andre, og efter vor criminalistiske Anskuelse virkelig meget alvorlige Straffe (Hall: Det er der ikke). Og dernæst hvad er det for en lidetsigende Bemærkning, at de, som have lidt denne Straf, have Intet at beklage sig over, fordi de ikke have appelleret. Hvad vil det sige, at fordi de ikke have appelleret, skjøndt de efter Lovens Ord have kunnet gjøre det, at de derfor skulle have erkjendt, at den Straf, de leed, baade i og for sig var legal og netop den, der burde paalægges dem. Jeg troer, at jeg blot behøver at gjøre opmærksom paa dette for at det skal erkjendes, hvor forunderlig en saadan Uttring er. Den ærede Minister har endvidere sagt, at Straffen kunde være skadelig for Hælbreden, men at den ikke blev anvendt, naar Lagerne modsatte sig. Om dette gjælder omtrent det samme, men hvad der gjør denne Straffeanvendelse her dobbelt betænkkelig, det er netop, forekommer det mig, hvad den ærede Minister selv bemærkede om, at Garnisonens Mandskab fortrinsviis bestod enten af ældre Folk — hvilket netop ogsaa var Tilfældet med det Exempel, som den ærede Forespørger fremsførte — eller af Mandskab, hvis Hælbredstilstand var lidende, eller af en 3die Kategorie, hvis Betegnelse jeg imidlertid ikke ret fattede. Under saadanne Omstændigheder, og efterat der i Forespørgselen udtrykkelig, der som jeg ikke har misforstaaet den, har været udhøvet, at denne Straf var bleven dicteret nogle Menige for Forseelser saa ubetydelige, som f. Ex. Cigarrygning, en Forseelse, jeg kalder ubetydelig, fordi hos os kan meget vel ældre Love stemple et saadant Forhold som strafbart, medens mellemtilstande kunne have forandret dette Forhold, hvilket netop her er Tilfældet, da jo, som bekendt, Forbudet imod Tobakrygning ikke i en vis Periode idetmindste med Stængthed har været overholdt, under saadanne Omstændigheder, siger jeg, forekommer det mig, at det maa gjøre et noget uhyggeligt Indtryk at høre den ærede Minister sige, at Ministeriet hverken finder sig forpligtet eller besøiet til, paa et saadant Opgivende, som her foreligger, at inquirere om Sammenhængen.